

Sygn. akt IV U 273/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Romanowska

Protokolant: stażysta Anna Barcikowska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z odwołania M. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 23/01/2014 r. znak: (...)

o podstawie wymiaru składek

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od ubezpieczonego M. Ł. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. kwotę 2 400 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 273/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.01.2014r. Zakład ubezpieczeń Społecznych oddział w E. stwierdził, że p. M. Ł. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP.

Organ rentowy stwierdził, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 18 338, 38 zł., w tym z tyt. składek na ubezpieczenie społeczne za okres od grudnia 2011 do sierpnia 2013r. – 10 291, 41 zł. oraz odsetek z tego tytułu 1 519 zł., z tyt. składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011 do sierpnia 2013r. w kwocie 4 868, 37 zł. oraz odsetek za w/w okres 709 zł., a także z tyt. składek na FP i FGŚP za okres od stycznia 2012 do sierpnia 2013 w kwocie 861, 60 zł. oraz odsetek z tego tytułu w kwocie 99 zł.

M. Ł. wniósł odwołanie od powyższej decyzji wskazując, iż organ rentowy w decyzji nie wskazał z jakiego tytułu jest to zaległość, a przede wszystkim nie wskazał na jakiej podstawie zakwalifikował go jako płatnika składek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż M. Ł. prowadził działalność gospodarczą w zakresie specjalistycznego projektowania pod firmą Unio- (...). A. W. M. Ł. w E., ul. (...) lok. 24 na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej i od dnia 20.12.2011r. wznowił wykonanie działalności, a następnie od 22.08.2012r. zawiesił działalność w w/w okresie nie dopełnił obowiązku terminowego i w pełnej wysokości opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, FP, FGŚP.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. Ł. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Unio- (...). A. W. M. Ł. w E.” od 1.04.1998r.

W dniu 11.02.2010r. działalność powyższa została zawieszona, a następnie w dniu 20.12.2011r. M. Ł. wznowił wykonywanie tej działalności, której wykonywanie następnie zawiesił z datą 22.08.2013r.

/dowód: dane z centralnej ewidencji i informacje o działalności gospodarczej k-1-5 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 23.01.2014r. ZUS stwierdził, że p. M. Ł. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, określając łączną kwotę zadłużenia za okres od grudnia 2011r. do sierpnia 2013r. z odsetkami na kwotę 18 338, 38 zł.

Jak wynika z załącznika określającego wysokość zadłużenia organ rentowy ustalając wysokość zadłużenia wyłączył z w/w okresu okres od 4.03.2013 do 17.06.2013r., w którym to okresie ubezpieczony zawiesił wykonywanie działalności.

Na rozprawie w dniu 1.07.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o wyłączenie go z ubezpieczenia społecznego w okresie od grudnia 2011 do sierpnia 2013 wskazując, iż w w/w okresie nie prowadził działalności gospodarczej, zaznaczając jednocześnie, że w okresach kiedy w jego ocenie nie prowadził działalności przygotowywał oferty konkursowe, projekt, jednakże nie otrzymywał na tym etapie żadnych dochodów.

(...) Oddział w E. rozpoznając powyższy wniosek decyzją z dnia 1.08.2014r. stwierdził, że p. M. Ł. jako osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą firmą Unio- (...). A. W. M. Ł. w E.” podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach od 20.12.2011r. do 3.03.2013r. i od 18.06.2013 do 21.08.2013r. oraz nie podlega obowiązkowi ubezpieczeniu: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 4.03.2013r. do 17.06.2013r.

M. Ł. potwierdził odbiór powyższej decyzji w dn. 8.08.2014r. /dowód: k.36/ i nie wniósł odwołania od tej decyzji.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż na podstawie art. 83 ust 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym organ rentowy wydaje decyzje m.in. w przedmiocie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na fundusz emerytur pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń ubezpieczeń społecznych oraz wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Przedmiot decyzji został tak określony, że podleganie ubezpieczeniom społecznym następuje ex lege i nie jest konieczna decyzja stwierdzająca ich stan została taka decyzja, która co prawda ma charakter deklaratoryjny, ale wiąże sąd w przedmiotowej sprawie. W tym miejscu wskazać należy, że decyzja, od której strona nie wniosła odwołania jest decyzją ostateczną. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może z urzędu taką decyzję uchylić, zmienić lub unieważnić na zasadach określonych w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego (art. 83a ust. 2 ustawy s.u.s.).

Sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją organu rentowego, od której strona nie wniosła odwołania. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 29 stycznia 2008 r. (I UK 173/07, OSNP 2009 nr 5 - 6, poz. 78) i z dnia 10 czerwca 2008 r. (I UK 376/07, OSNP 2009 nr 21 - 22, poz. 295, Monitor Prawa Pracy 2010 nr 5 z głosem A. Kurzycha).

Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela ten pogląd.

Nie budzi wątpliwości że ubezpieczenie zdrowotne ma charakter ubezpieczenia społecznego mimo jej odrębności organizacyjnej uzasadnionej odmiennością przedmiotu ochrony.

/vide Uchwała SN z 24.01.2007r. III UZp 4.06/

Objęcie ubezpieczeniem jeśli następuje z ustawy a nie na wniosek nie wymaga decyzji NFZ a uzyskanie prawa do świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego jest uzależnione tylko od dokonania czynności zgłoszeniowych określonych w art. 74-76 ustawy z dn. 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Skoro ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą to podlegał ubezpieczeniu społecznemu to na podstawie art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998r o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Na marginesie wskazać należy, że zarówno w toku postępowania administracyjnego przed organem rentowym jak również w toku niniejszego postępowania ubezpieczony nie przedłożył żadnych wniosków dowodowych potwierdzających jego twierdzenia, że w całym spornym okresie nie prowadził działalności gospodarczej. Dodatkowo wskazać należy, że oprowadzenie działalności gospodarczej nie dotyczy jedynie okresu, w którym dział gospodarczy uzyskuje z tytułu jej prowadzenia dochody. Również okres wyczekiwania na zlecenia, przygotowanie do ich wykonywania oznacza prowadzenie działalności gospodarczej.

W myśl art. 4 pkt 2 d ustawy o sus ubezpieczony obowiązany jest do opłacenia składek na własne ubezpieczenie społeczne.

W myśl art. 16 ust 4 ustawy o SUS składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe

1) osób prowadzących pozarolniczą działalność, finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni.

Zgodnie z art. 17 ust 1 cytowanej ustawy składki na ubezpieczenia emerytalne rentowe wypadkowe i chorobowe za wskazanych wyżej ubezpieczonych obliczają i przekazują co miesiąc w całości płatnicy składek.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy o systemie SUS 8. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy.

Zgodnie z Art. 20. 1. Ustawy o sus podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10.

Obowiązek uiszczenia składki na Fundusz Pracy osoby prowadzącej działalność gospodarczą wynika z art. 104 ustawy z 20.04.2004 o promocji zatrudnienia a wysokość składki określa ustawa budżetowa.

Obowiązek uiszczenia składki na FGŚP wynika z art. 29. ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, a jej wysokość również ustala ustawa budżetowa

1. Składkę na Fundusz ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.).

2. Wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa.

Obowiązek uiszczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne wynika z art. 81 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Ubezpieczony nie kwestionował wysokości zaległych składek podnosząc jedynie zarzut że są niezasadne albowiem nie ma przymiotu płatnika.

Dlatego też Sąd zaakceptował wysokość zaległości tym bardziej, iż organ rentowy ustalając wysokość tego zadłużenia nie naliczył składek za okres od 4.03.2013r. do 17.06.2013r.

Reasumując, wskazać należy, że ubezpieczony jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlegała obowiązkowi ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i zdrowotnemu i z tego tytułu miał obowiązek uiszczenia składek w tym również na Fundusz Pracy I FGŚP.

Na mocy art. 46. 1. Ustawy o sus jako płatnik składek był obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Dlatego też należało zgodnie z art. 477¹ k.p.c. odwołanie oddalić.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 ust 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.